

Dosarul nr. 3ra-979/21

Prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: G. Cazacu)
Instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, I. Muruianu, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

24 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Administrația Națională a Penitenciarelor a Ministerului Justiției al Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Ghennadii Maliovanîi împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor a Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea plăților salariale pentru perioada absenței forțate de la serviciu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Administrația Națională a Penitenciarelor a Ministerului Justiției al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 16 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 20 august 2019 Ghennadii Maliovanîi a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și restabilirea în funcția anterior deținută.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că activează în cadrul organelor de drept începând cu anul 2002 – până în prezent, fiind recomandat ca un funcționar public cu statut special bine organizat și pregătit profesional, capabil de a gestiona și colabora cu efectivul subordonat, demonstrând un comportament demn și corect, cu o reputație ireproșabilă, fapt confirmat și din conținutul materialelor dosarului personal. Datorită meritelor obținute pe întreaga perioadă de activitate, a capacităților manageriale și reușitelor de o înaltă calificare, a fost avansat la funcția de director adjunct al Penitenciarului nr. 18-Brănești.

La 07 martie 2019, în cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor a participat la comisia de disciplină pe marginea desfășurării unei anchete de serviciu efectuată în privința sa, la indicația directorului adjunct al Administrației Naționale a Penitenciarelor, Serghei Demcenco. Scopul întrunirii acestei comisii a fost de a compromite imaginea ca funcționar public cu statut special și de a aplica sancțiune disciplinară, fapt care nu s-a regăsit în urma analizei materialelor prezentate și aprecierii tuturor împrejurărilor examinate.

Astfel, la 08 martie 2019, în jurul orei 01:55, la indicația directorului-adjunct al Administrației Naționale a Penitenciarelor, Serghei Demcenco, un grup de angajați din cadrul Direcției siguranță și regim penitenciar, Direcției protecție internă și Direcției pază și escortă ale Administrației Naționale a Penitenciarelor, au efectuată o vizită inopinată la Penitenciarul nr.18-Brănești, cu scopul verificării activității serviciului diurn al instituției, prezența colaboratorilor la serviciu, respectarea programului zilei și regimului de detenție de către condamnați.

În urma controlului inopinat au fost stabilite următoarele: trei condamnați au încălcat regimul de deținere stabilit de penitenciar prin nerespectarea strictă a programului zilei stabilit în instituție; părăsirea neautorizată a secțiilor de trai și zonelor locative; deplasarea pe timp de noapte fără permisiune specială; porțile de acces în zona sectoarelor locative nr. 5, 6, 7, 8 și 9 erau deschise; o parte din condamnați nu dormeau, fiind depistați pe platoul zonei locative nr. 2, condamnați din sectoarele 6 și 9, se plimbau prin secții locative și holul acestora, lumina fiind aprinsă în practic toate secțiile locative; în secția de trai nr. 3 se aflau în jur de 5-6 condamnați, care se presupune că practicau jocuri de hazard; în blocul administrativ, la locul de trai al condamnatului, care deținea dreptul la plasare fără escortă în afara instituției, a fost depistat și ridicat un telefon mobil.

A susținut reclamantul că acest control s-a efectuat cu încălcarea prevederilor Regulamentului Serviciului de luptă al Departamentului Instituțiilor Penitenciare, aprobat prin ordinul Ministerului Justiției nr. 106 în 06 martie 2003.

Potrivit pct. 185 din Regulamentul nominalizat, persoanele care fac controlul, sunt obligate să prezinte șefului gărzii (echipei) legitimația cu dreptul de a controla gărzile (echipele), cu semnătura șefului din a cărui însărcinare execută controlul, însă la cazul speței nu se atestă astfel de permisiune, ceea ce denotă ilegalitatea acestui control.

În urma verificării corpului gărzii instituției, s-a constatat că angajata din santinelă în secția pază și escortă a penitenciarului, nu trebuia să fie prezentă în instituție conform tabelului schimbului de pază.

La fel, în urma verificării documentației de serviciu din unitatea de serviciu a secției siguranță și regim penitenciar a Penitenciarului nr. 18-Brănești, s-a constatat că: Serviciul diurn pentru perioada (07 martie 2019 – 08 martie 2019) era exercitat în baza ordinului nr. 66 din 06 martie 2019 cu privire la asigurarea regimului, pazei și supravegherii deținuților, în care este prevăzută activitatea serviciului diurn, care nu a fost aprobat prin semnătură de către Directorul Agenției Naționale a Penitenciarelor; tabelul de supraveghere, în care era prevăzută supravegherea condamnaților pentru perioada 07 martie 2019 – 08 martie 2019, nu a fost aprobat prin semnătură de către directorul Agenției Naționale a Penitenciarelor; directorul adjunct al Penitenciarului nr. 18-Brănești, Ghenadii Maliovanîi, nu era prezent în penitenciar la data de 07 martie 2019.

Din explicațiile ofițerului de serviciu, XXXXX, s-a constatat că instructajul personalului, care a intrat în serviciu în perioada 07 martie 2019 – 08 martie 2019, a fost petrecut în lipsa conducerii.

De asemenea, în urma verificării activității de pază a penitenciarului, s-a constatat că: paza corpului de gardă și a punctului de control nu era asigurată de postul de pază temporar prevăzută în Planul de pază; șeful de schimb, agent șef justiție, XXXXX, a permis arbitrar accesul și prezența agentului șef adjunct de justiție, XXXXX, operator al secției de pază și escortare în corpul de pază, fără ca persoana dată să fie prevăzută în componența schimbului de pază pentru data respectivă, care nici nu dispunea de careva act confirmativ al statutului funcției; sistemul de supraveghere video funcționa cu devieri periodice sau vizibilitatea acesteia era redusă; la primirea-predarea postului de pază nu era verificată funcționalitatea butoanelor de alarmă din dotarea acestora.

A remarcat reclamantul că din conținutul notei informative nr. 17 din 11 martie 2019 privind controlul inopinat din 08 martie 2019 în cadrul Penitenciarului nr. 18-Brănești, rezultă că acesta fost efectuat la indicația directorului adjunct al ANP, Serghei Demcenco, care a și inițiat ancheta de serviciu pe marginea rezultatelor controlului inopinat din 08 martie 2019.

Potrivit nomenclatorului privind competența în procedură disciplinară a Instrucțiunii cu referire la modul de desfășurare a anchetelor de serviciu privind abaterile disciplinare săvârșite de către funcționarii publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, dreptul de a dispune inițierea anchetei de serviciu, pentru persoanele cu funcție de conducere din cadrul instituțiilor penitenciare (cu excepția funcției de director), o are doar directorul Agenției Naționale a Penitenciarelor.

Respectiv, în situația în care ancheta de serviciu privind rezultatele controlului inopinat din 08 martie 2019 a fost inițiată la indicația lui Serghei Demcenco, care deține funcția de director-adjunct al ANP, și nicidecum de director al ANP, se constată incompatibilitatea funcției acestuia de a lua astfel de decizii.

Totodată, încheierea la ancheta de serviciu privind efectuarea controlului inopinat în Penitenciarul nr.18-Brănești la 08 martie 2019, a fost aprobată de aceeași persoană, directorul adjunct al ANP, Serghei Demcenco.

Prin procesul-verbal nr. 10 din 17 iulie 2019 al ședinței Comisiei de disciplină, se confirmă faptul că Președintele acesteia a fost aceeași persoană cu funcții de răspundere, directorul adjunct al ANP, Serghei Demcenco.

Astfel, una și aceeași persoană cu funcții de răspundere a decis unilateral asupra inițierii controalelor, desfășurării anchetelor de serviciu în baza acestora și în consecință, să fie inclusiv și președintele comisiei disciplinare, care ca urmare să decidă asupra vinovăției funcționarului pretins culpabil.

Această împrejurare denotă expres existența unui conflict de interese, acceptat tacit de către toți funcționarii ANP, care au documentat cazul respectiv.

Faptul că documentația de serviciu diurn pentru perioada 07 martie 2019 – 08 martie 2019, exercitat în baza ordinului nr. 66 din 06 martie 2019 cu privire la asigurarea regimului, pazei și supravegherii deținuților, în care este prevăzută activitatea serviciului diurn și Tabelul de supraveghere, în care este prevăzută supravegherea condamnaților

pentru perioada 07 martie 2019 – 08 martie 2019, nu au fost aprobate prin semnătură de către directorul ANP, nu poate produce careva efecte juridice, respectiv nu poate fi imputat funcționarului public drept abatere sau neglijență față de atribuțiile de serviciu.

A precizat reclamantul că motivul absenței sale de la locul de muncă și neîndeplinirii instructajului personalului la 07 martie 2019 rezidă în participarea sa, alături de șeful Penitenciarului nr. 18-Brănești, în cadrul lucrărilor Comisiei disciplinare, fapt ce a fost confirmat prin multiple înscrisuri.

A indicat că reieșind din prevederile art. 201 din Codul muncii și art. 86 alin. (1) din Legea nr. 300 din 21 decembrie 2017 cu privire la sistemul penitenciar, vinovăția este un element esențial pentru atragerea la răspundere disciplinară, pe când din conținutul materialelor anchetei de serviciu nu se atestă înscrisuri, care ar proba vinovăția sa în săvârșirea pretinselor încălcări imputate lui.

Mai mult, comisia disciplinară nu a demonstrat vinovăția lui în comiterea pretinselor încălcări manifestate prin lipsa controlului asupra efectivului din subordine, precum și nerespectarea strictă de către deținuți a programului zilei stabilit în instituție, părăsirea neautorizată a secțiilor de trai și zonelor locative, deplasarea deținuților pe teritoriul penitenciarului pe timp de noapte, cât și încălcarea Dispoziției Agenției Naționale a Penitenciarelor din 21 februarie 2017 privind respectarea cerințelor regimului de detenție, prevederile art. 19 din Codul de executare, pct. 45, 47, și 48 din Regulamentul serviciului de luptă, pct. 74 din Statutul executării pedepsei de către condamnați, coroborate cu art. 87 lit. b) din Legea nr.300 din 21 decembrie 2017 cu privire la sistemul penitenciar conform ordinului nr. 428ef din 23 iulie 2019.

Conform art.87 lit. b) din Legea nr. 300 din 21 decembrie 2017, constituie abateri disciplinare neglijența și/sau tergiversarea îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, a prevederilor legale sau a dispozițiilor primite de la conducătorii ierarhic superiori ori de la autoritățile abilitate de lege, dacă acțiunile respective au fost săvârșite în mod repetat.

În procesul-verbal nr. 10 din 17 iulie 2019 al ședinței comisiei de disciplină a Agenției Naționale a Penitenciarelor s-a menționat că „fapta examinată în calitate de abatere disciplinară, poate fi încadrată conform art. 87 lit. b) din legea nominalizată, deoarece anterior în cadrul Comisiei de disciplină a ANP, prin decizia din 11 februarie 2019, conducerea Penitenciarului nr. 18-Brănești a fost atenționată privind executarea întocmai a atribuțiilor funcționale. În cadrul comisiei s-a examinat cazul izbucnirii unui incendiu în subsolul blocului administrativ al Penitenciarului nr.18-Brănești, amenajat ca saună pentru deținuți, contrar legislației în vigoare”.

Consideră reclamantul că comisia de disciplină a ANP a încadrat greșit faptele descrise în ancheta de serviciu drept abatere disciplinară, deoarece potrivit pct. 1 din dispozitivul deciziei din 11 februarie 2019 a comisiei de disciplină a ANP, s-a decis clasarea cauzei în legătură cu neconfirmarea săvârșirii unei abateri disciplinare, prevăzute de Legea nr. 300 din 21 decembrie 2017 cu privire la sistemul penitenciar.

A specificat reclamantul că el nu a fost vizat în decizia sus-menționată, respectiv nu i se poate imputa caracterul repetat prevăzut la prevederile art. 87 lit. b) din Legea nr. 300 din 21 decembrie 2017. Or, lipsa caracterului repetat este marcată prin însuși clasarea cauzei și neconstatarea unei abateri disciplinare.

Totodată, sintagma „atenționarea”, indicată în pct. 2 din decizia din 11 februarie 2019 a comisiei de disciplină a ANP, nu constituie drept sancțiune disciplinară prevăzută la art. 88 din Legea nr. 300 din 21 decembrie 2017 cu privire la sistemul penitenciar.

Potrivit art. 91 alin. (1) din Legea nr. 300 din 21 decembrie 2017, individualizarea sancțiunii disciplinare aplicate se ține cont de cauzele și gravitatea abaterii disciplinare, împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, gradul de vinovăție și consecințele abaterii, comportamentul general în cadrul serviciului al persoanei respective, precum și de existența altor sancțiuni disciplinare.

Respectiv, calificarea drept gravă a unei fapte de către angajator, trebuie să se facă în funcție de rezultatele ei nocive și în raport cu pregătirea și experiența salariatului respectiv, fapt care nu a fost realizat în cazul din speță.

La fel, se mai constată lipsa consecințelor negative ale pretinselor abateri, precum și lipsa altor sancțiuni disciplinare, fapt ce denotă încadrarea eronată a faptelor sale conform prevederilor art.87 lit. b) din Legea nr.300/2017.

Suplimentar a mai indicat că în legătură cu controlul inopinat din 08 martie 2019, dânsul a sesizat Centrul National Anticorupție referitor la pretinsele acțiuni ilegale ale unui grup de colaboratori din cadrul Agenției Naționale a Penitenciarelor.

În baza acestui material, Centrul Național Anticorupție a expediat o interpelare în adresa ANP cu următoarele solicitări: temeiul efectuării controlului inopinat de către grupul de colaboratori ai ANP, care a avut loc în intervalul de timp 02:00-03:00, la 08 martie 2019, în Penitenciarul nr.18-Brănești; rezultatele efectuării controlului și a deciziei adoptate pe acest caz, cu solicitarea anexării copiilor autentificate a următoarelor documente: actele ce au servit drept temei pentru inițierea, planificarea și efectuarea controlului, inclusiv regulamente și ordine interne, actele privind coordonarea și aprobarea de către conducerea ANP a efectuării controlului, decizia primită ca rezultat a efectuării controlului, fișele de post ale angajaților ANP ce au efectuat controlul inopinat la Penitenciarul nr.18-Brănești. Însă răspuns la interpelarea dată nu se conține la materialele dosarului administrativ.

A menționat reclamantul că conform informației privind punctajul final și calificativul de evaluare acordat fiecărui angajat din cadrul Penitenciarului nr.18-Brănești, anexă la Ordinul nr.45 din 14 aprilie 2019, pentru perioada de evaluare (01 ianuarie 2019- 31 martie 2019) a fost evaluat cu calificativul „XXXXX”, punctajul final fiind „XXXXX”.

Conform Fișei de evaluare a performanțelor profesionale individuale ale angajatului care ocupă funcție de conducere, criteriile de evaluare a performanțelor profesionale individuale ale sale au fost evaluate în felul următor: „conducere, coordonare și supervizare” – punctaj „XXXXX”; „responsabilitate decizională” - punctaj „XXXXX”; „competență profesională” – „XXXXX” puncte; „eficacitate și eficiență și organizare a executării în termen a sarcinilor stabilite” – „XXXXX”, punct; „comunicare” - „XXXXX” puncte.

Consideră reclamantul că evaluarea sa conform punctajului indicat reprezintă, aparent, doar o opinie subiectivă a directorului penitenciarului, neîntemeiată juridic și lipsită de criteriile, care argumentează fiecare calificativ conform Regulamentului privind modul de stabilire a sporului pentru performanță a angajaților sistemului administrației penitenciare.

Mai mult ca atât, Fișa de evaluare nu i-a fost adusă la cunoștința lui la momentul perfectării, ci doar prin scrisoarea nr.3/M-79/19 din 13 septembrie 2019, fapt marcat suplimentar și prin lipsa semnăturii acestuia, cât și lipsa cărorva mențiuni la pct.6 „comentariile angajatului evaluat”.

Din cele expuse se atestă cu certitudine caracterul arbitrar al evaluării lui corespunde inconsecvenței procedurale a factorilor de decizie a ANP și în cazul realizării anchetelor de serviciu, lipsite de substrat factologic și careva temeuri prevăzute de legislația în vigoare, precum și tendențiozitatea instituitei pârâte în raport cu activitatea sa profesională, într-un final fiind direct urmărită concedierea ilegală a acestuia din sistemul penitenciar.

Luând în considerație faptul că la baza emiterii ordinului nominalizat au stat pretensele încălcări în urma controlului inopinat din 08 martie 2019 și evaluarea lui în mod subiectiv la 01 aprilie 2019, ordinul de sancționare contestat este pasibil de a fi anulat din motivele punctate în susținerea netemeinicii și ilegalității acestora.

Pe lângă acestea, ordinul contestat contrar art. 31, 118 și 119 alin. (1) din Codul administrativ, nu a fost motivat, nefiind cert, precum și a fost emis contrar competenței materiale reglementate în conținutul art. 90 din Legea nr.300/2017, care stipulează că sancțiunile disciplinare prevăzute la art.88 din Legea nominalizată, se aplică de către directorul instituitei, iar în speță este aplicată de directorul-adjunct interimar al ANP.

Ca urmare a ilegalității ordinului nr. 482ef din 23 iulie 2019, consideră reclamantul ca fiind întemeiată solicitarea sa privind admiterea cerinței cu privire la restabilirea lui în funcția deținută anterior de director adjunct al Penitenciarului nr. 18 -Brănești.

În contextul enunțat, Ghennadii Maliovanii a solicitat admiterea acțiunii și anularea ordinului nr. 482ef din 23 iulie 2019 „Cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare” emis de Administrația Națională a Penitenciarelor, prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară – retrogradarea într-o funcție inferioară, dar nu mai jos de nivelul de bază corespunzător gradului special deținut și restabilirea în funcția deținută anterior de director adjunct al Penitenciarului nr.18-Brănești.

Pe parcursul examinării cauzei, și anume la 14 iulie 2020 și 27 iulie 2020, reclamantul Ghennadii Maliovanii și-a concretizat pretențiile din acțiune, solicitând pe final, anularea ordinului nr. 482ef din 23 iulie 2019 „Cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare” emis de Administrația Națională a Penitenciarelor, în partea aplicării față de el a sancțiunii disciplinare – retrogradarea într-o funcție inferioară, dar nu mai jos de nivelul de bază corespunzător gradului special deținut, restabilirea lui în funcția deținută anterior de director adjunct al Penitenciarului nr.18-Brănești, încasarea drepturilor salariale cu caracter pecuniar de care a fost lipsit în urma aplicării ilegale a sancțiunii disciplinare prin ordinul nr. 482ef di 23 iulie 2019, repararea prejudiciului moral în sumă de 20.000 de lei, precum și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea din 16 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea în contencios administrativ depusă de Ghennadii Maliovanii. A fost anulat ordinul nr. 482ef din 23 iulie 2019 emis de Administrația Națională a Penitenciarelor „Cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare funcționarilor publici cu statut special din

cadrul sistemului administrației penitenciare”, în partea aplicării în privința lui Ghennadii Maliovanî a sancțiunii disciplinare. A fost restabilit Ghennadii Maliovanî în funcția anterior deținută de director adjunct al Penitenciarului nr. 18-Brănești al Administrației Naționale a Penitenciarelor. S-a încasat din contul Administrației Naționale a Penitenciarelor în beneficiul lui Ghennadii Maliovanî toate plățile salariale corespunzătoare, precum și suma de 5000 de lei cheltuieli de asistență juridică. În rest acțiunea în contencios administrativ depusă de Ghennadii Maliovanî, în partea reparării prejudiciului moral, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 21 decembrie 2020, prin intermediul poștei electronice, Administrația Națională a Penitenciarelor, a depus cerere de apel nemotivată.

La 11 februarie 2021 Administrația Națională a Penitenciarelor a recepționat hotărârea integrală a primei instanțe, iar la 12 martie 2021 a prezentat instanței de apel motivarea apelului, solicitând casarea integrală a hotărârii din 16 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei decizii noi de respingere integrală a acțiunii ca neîntemeiată.

Prin decizia din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Administrația Națională a Penitenciarelor și s-a menținut hotărârea din 16 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Fiind învestite cu judecarea prezentei cauze în contencios administrativ, prima instanță și instanța de apel au motivat soluțiile sale prin faptul că actul administrativ individual contestat - ordinul nr. 482ef din 23 iulie 2019 emis de Administrația Națională a Penitenciarelor „Cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare”, în partea aplicării față de Ghennadii Maliovanî a sancțiunii disciplinare, contrar prevederilor art. 14, 20 și 58 din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, precum și art. 90 din Legea nr. 300 din 21 decembrie 2017 cu privire la sistemul administrației penitenciare, a fost semnat de către directorul adjunct interimar, comisar șef de justiție, dar nu de către Ministrul Justiției, directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor sau de către conducătorul instituției subordonate, la propunerea comisiei de disciplină respectivă.

Au constatat instanțele de judecată ierarhic inferioare că lipsa competenței atribuite prin lege, constituie temei de nulitate a actului administrativ individual defavorabil, or, semnatarul ordinului de sancționare nu a fost împuternicit cu prerogative legale în acest sens.

Cu trimitere la prevederile art. 56, 59 alin. (1), (2), (3), (10) și (11) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, pct. 2, 26, 52 din Regulamentul cu privire la comisia de disciplină, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009, art. 208 alin. (1) și art. 210 alin. (1) din Codul muncii, art. 86 alin. (1) din Legea cu privire la sistemul administrației penitenciare nr. 300 din 21 decembrie 2017, art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că Administrația Națională a Penitenciarelor nu a prezentat probe incontestabile prin care s-ar demonstra vinovăția sau intenția lui Ghennadii Maliovanî în săvârșirea pretinselor încălcări imputate lui, manifestate prin lipsa controlului asupra efectivului din subordine, precum și

nerespectarea strictă de către deținuți a programului zilei stabilit în instituție, părăsirea neautorizată a secțiilor de trai și zonelor locative, plasarea deținuților pe teritoriul penitenciarului pe timp de noapte, cât și încălcarea dispoziției Administrației Naționale a Penitenciarelor din 21 februarie 2017 privind respectarea cerințelor regimului de detenție, prevederile art. 19 din Codul de executare, pct. 45, 47, 48 din Regulamentul serviciului de luptă, pct. 74 din Statutul executării pedepsei de către condamnați, coroborate cu art.87 lit. b) din Legea nr.300 din 21 decembrie 2017 cu privire la sistemul penitenciar.

Au reținut că din analiza conținutului procesului-verbal nr. 10 din 17 iulie 2019 al ședinței Comisiei de disciplină a Administrației Naționale a Penitenciarelor, s-a constatat că fapta examinată în calitate de abatere disciplinară, poate fi încadrată conform art. 87 lit. b) din Legea cu privire la sistemul administrației penitenciare nr. 300 din 21 decembrie 2017, deoarece anterior în cadrul Comisiei de disciplină a Administrației Naționale a Penitenciarelor, prin decizia din 11 februarie 2019, conducerea Penitenciarului nr.18-Brănești a fost atenționată privind executarea întocmai a atribuțiilor funcționale. În cadrul comisiei s-a examinat cazul izbucnirii unui incendiu în subsolul blocului administrativ al Penitenciarului nr.18-Brănești, amenajat ca saună pentru deținuți, contrar legislației în vigoare.

În acest sens, instanțele de judecată au stabilit că comisia de disciplină a Administrației Naționale a Penitenciarelor a încadrat eronat faptele descrise în ancheta de serviciu drept abatere disciplinară în temeiul art. 87 lit. b) din Legea cu privire la sistemul administrației penitenciare nr. 300 din 21 decembrie 2017, or, după cum rezultă din pct. 1 din dispozitivul deciziei din 11 februarie 2019 a Comisiei de disciplină a Administrației Naționale a Penitenciarelor, s-a decis clasarea cauzei, în legătură cu neconfirmarea săvârșirii unei abateri disciplinare.

Ca urmare, instanțele de judecată au constatat lipsa caracterului repetat al abaterii disciplinare, fapt marcat prin însăși clasarea cauzei și neconstatarea existenței abaterii disciplinare.

În aceeași ordine de idei, instanțele de judecată au reținut că atenționarea menționată în pct. 2 din dispozitivul deciziei din 11 februarie 2019 a Comisiei de disciplină a Administrației Naționale a Penitenciarelor, nu constituie sancțiune disciplinară prevăzută la art. 88 din Legea cu privire la sistemul administrației penitenciare nr. 300 din 21 decembrie 2017.

Mai mult, Ghennadii Maliovanîi nu a fost vizat în decizia din 11 februarie 2019 a Comisiei de disciplină a ANP, respectiv ultimului nu i se poate imputa caracterul repetat al abaterii disciplinare.

În contextul celor enunțate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au considerat întemeiate pretențiile reclamantului privind anularea actului administrativ individual defavorabil - ordinul Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 482ef din 23 iulie 2019, în partea aplicării sancțiunii disciplinare în privința lui Maliovanîi Ghennadii, cu restabilirea acestuia în funcția anterior deținută de director adjunct al Penitenciarului nr.18-Brănești al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

La fel, cu trimitere la prevederile art. 330 alin. (1) lit. f) și alin. (2) din Codul muncii, instanțele de judecată ierarhic inferioare au considerat întemeiată pretenția reclamantului

privind încasarea din contul pârâtei Administrația Națională a Penitenciarelor în beneficiul lui Ghennadii Maliovanîi a tuturor plăților salariale corespunzătoare pentru perioada de absență forțată de la serviciu.

Totodată, prin prisma art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanțele de judecată au încasat din contul pârâtei în beneficiul reclamantului suma de 5000 de lei cheltuieli de asistență juridică, care este reală, necesară și rezonabilă ca mărime.

Cât privește pretenția înaintată de Ghennadii Maliovanîi privind încasarea din contul Administrației Naționale a Penitenciare a sumei de 20.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, instanțele de judecată ierarhic inferioare au considerat-o neîntemeiată, or, sarcina probațiunii cauzării prejudiciului moral o exercită partea vătămată, pe când Ghennadii Maliovanîi nu a probat cauzarea lui din partea pârâtului a unor suferințe psihice sau lezarea unor alte drepturi nepatrimoniale ce urmează a fi compensate în valoare bănească.

La 16 august 2021 Administrația de Stat a Penitenciarelor a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 16 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în partea prin care a fost admisă acțiunea, cu emiterea unei decizii noi de respingere integrală a acțiunii în contencios administrativ depuse de Ghennadii Maliovanîi.

În motivarea recursului Administrația Națională a Penitenciarelor a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

A indicat recurenta că instanța de apel și-a motivat decizia cu trimitere la prevederile Legii nr. 158/ 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, Hotărârii Guvernului nr. 201/2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, Codului muncii, astfel fiind admisă aplicarea unei legi care nu trebuia să fie aplicată, or, activitatea sistemului penitenciar este reglementată de normele speciale prevăzute de Legea 300/2017 cu privire la sistemul penitenciar, iar în partea ce vizează modul de desfășurare a anchetei de serviciu, precum și procedura de aplicare a sancțiunii disciplinare funcționarului public cu statut special sunt reglementate prin Instrucțiunea cu privire la modul de desfășurare a anchetelor de serviciu privind abaterile disciplinare săvârșite de către funcționarii publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, aprobată prin ordinul ANP nr. 315 din 12 decembrie 2018, Regulamentul de activitate a comisiilor de disciplină pentru personalul din cadrul sistemului administrației penitenciare, aprobat prin Ordinul Ministrului Justiției nr.593 din 28 noiembrie 2018.

A susținut că conform art. 17 alin. (2) din Legea nr. 300/2017 cu privire la sistemul administrației penitenciare, raporturile de serviciu ale funcționarului public cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare cad sub incidența Codului muncii în măsura în care raporturile respective nu sunt reglementate de Legea nr. 300/2017.

Prin urmare, raporturile de serviciu ale funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, nu sunt reglementate de Legea nr. 158/ 2008 sau acte normative subsecvente emise în temeiul acesteia.

Atât prima instanță, cât și instanța de apel urmau să țină cont de actele normative speciale și să le aplice în modul corespunzător, deoarece reieșind din principiul general de aplicare a legislației și prevederile art. 5 al Legii nr. 100 din 22.12.2017 cu privire la actele normative, prioritate în situația creată o au prevederile normei speciale și conform principiului adagiului specialia generalibus derogant, în sensul că norma specială e cea care derogă de la norma generală și că norma specială este de strictă interpretare la cazul respectiv.

Este eronată concluzia instanțelor de judecată precum că actul administrativ individual contestat - ordinul nr. 482ef din 23 iulie 2019, în partea aplicării sancțiunii disciplinare în privința lui Ghennadii Maliovanîi, este semnat de către Directorul adjunct interimar, comisar-șef de justiție și nu de către Ministrul Justiției, directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor sau de către conducătorul instituitei subordonate, la propunerea comisiei de disciplină respective, care în opinia instanțelor constituie temei de anulare a actului administrativ individual defavorabil, or, potrivit ordinului Ministerului Justiției nr.583 din 16 noiembrie 2018 cu privire la exercitarea atribuțiilor directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor, s-a dispus ca Serghei Demcenco, director adjunct al Administrației Naționale a Penitenciarelor, comisar șef de justiție, să exercite atribuțiile directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor, începând cu data de 17 noiembrie 2018 - până la numirea în funcție a unui nou director al ANP.

În acest sens a reținut recurenta că prin ordinul Ministrului Justiției nr. 257 din 09 octombrie 2019, în funcția de director al ANP a fost numită Liuba Jignea-Suveica.

Totodată, conform pct.4 din Regulamentul de activitate a comisiilor de disciplină pentru personalul din cadrul sistemului administrației penitenciare, aprobat prin Ordinul Ministrului Justiției nr. 593 din 28 noiembrie 2018, comisiile de disciplină se constituie în cadrul Ministerului Justiției, Administrației Naționale a Penitenciarelor și în instituțiile subordonate acestuia prin ordinul conducătorului instituției în cadrul căreia se creează această comisie.

La fel, din pct. 9 din același Regulament, Președintele comisiei de disciplină din cadrul Ministerului Justiției este desemnat de ministrul justiției, iar președinții comisiilor de disciplină din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor și din cadrul instituțiilor subordonate sunt, de regulă, adjuncții instituțiilor. Respectiv, prin ordinul ANP nr. 134 din 12 aprilie 2019 cu privire la constituirea Comisiei de disciplină, a fost stabilită componența comisiei respective, iar în calitate de președinte al comisiei a fost desemnat Serghei Demcenco.

Din cele enunțate, rezultă că actele administrative au fost emise în conformitate cu normele legale menționate, precum și în conformitate cu ordinul ANP nr.2 din 16 mai 2018 cu privire la stabilirea competenței ierarhice de semnare a corespondenței de aplicare a vizelor și rezoluțiilor în cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Potrivit pct.2 al Ordinului Ministrului Justiției nr.593 din 28 noiembrie 2018, comisia de disciplină este o structură deliberativă, fără personalitate juridică, independentă în exercitarea atribuțiilor ce îi revin, care are competență de a cerceta, atunci când este sesizată, faptele funcționarilor publici, cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, considerate ca abateri disciplinare, și de a propune sancțiunea disciplinară

aplicabilă sau clasarea cazului, deci este o structură colegială, iar deciziile nu au fost adoptate unipersonal, adică doar de către o singură persoană. Mai mult, la ședințele comisiei în scopul examinării multiaspectuală și elucidării tuturor circumstanțelor faptelor comise de către funcționarii publici cu statut special din cadrul Penitenciarului nr. 18-Brănești, au participat și reprezentanții Ministerului Justiției.

Pe lângă acestea, conform ordinului Ministrului Justiției nr.186 din 15 iulie 2019 cu privire la personal, a fost acordat concediu anual lui Serghei Demcenco, începând cu data de 22 iulie 2019 - până la 11 septembrie 2019, iar în ordin a fost indicat că obligațiunile de serviciu pe perioada concediului s-au încredințat lui Viorel Perciun, comisar-șef de justiție, Director adjunct interimar al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Astfel, ținând cont de faptul că la data emiterii ordinului de sancționare în privința lui Ghennadii Maliovanîi, 23 iulie 2019, Viorel Perciun nu era încă numit în funcție directorul ANP, iar directorul adjunct Serghei Demcenco, care exercita atribuțiile directorului, fiindu-i acordat concediu anual de odihnă, semnarea/aprobarea actului administrativ individual defavorabil de către Viorel Perciun a fost o acțiune absolut legală și întemeiată din considerente enunțate supra. Cu atât mai mult, ordinul Ministerului de Justiției nr.186 din 15 iulie 2019 cu privire la personal a fost prezentat instanței de apel.

De asemenea, potrivit anexei nr.2 din Instrucțiunea cu privire la modul de desfășurare a anchetelor de serviciu privind abaterile disciplinare săvârșite de către funcționarii publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, aprobată prin ordinul ANP nr. 315 din 12 decembrie 2018, inițierea anchetei de serviciu are loc și în baza sesizărilor instituțiilor și personalului din cadrul sistemului administrației penitenciare, astfel conform Ordinului nr.315 din 12.12.2018, dreptul de a dispune inițierea anchetei de serviciu, precum și de aplicare a sancțiunii disciplinare în cazul funcțiilor de conducere din cadrul instituțiilor penitenciare o are directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Respectiv, constatările instanțelor de judecată sunt eronate, fapt ce demonstrează superficialitatea examinării litigiului diferit justiției, precum și faptul imparțialității și neobiectivității instanțelor de judecată.

Astfel, în cadrul investigațiilor demarate, s-a constatat cu certitudine lipsa controlului organizării activității serviciului diurn, insuficiența controlului asupra executării serviciului, precum și lipsa controlului privind planificarea, organizarea și realizarea cu succes a procesului organizațional în instituția penitenciară, atribuții care revin nemijlocit directorului adjunct al Penitenciarului nr.18-Brănești, comisar de justiție Ghennadii Maliovanîi, care la acel moment era desemnat ca responsabil pe instituție, în acțiunile căruia s-a constatat neglijența îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, abatere disciplinară prevăzută de art. 87 lit. b) din Legea nr. 300 din 21 decembrie 2017 cu privire la sistemul administrației penitenciare.

Totodată, recurenta consideră eronată și constatarea instanței de apel, precum că lipsește caracterul repetat al abaterii disciplinare, iar atenționarea menționată în pct. 2 din dispozitivul Deciziei Comisiei de disciplină a Administrației Naționale a Penitenciarelor din 11 februarie 2019, nu constituie sancțiune disciplinară prevăzută de art. 88 al Legii 300/2017 cu privire la sistemul administrației penitenciare, este una nejustificată și eronată deoarece atât în cadrul anchetei de serviciu, cât și în cadrul ședinței Comisiei de disciplină,

s-a constatat faptul că anterior au mai fost desfășurate cercetări de serviciu unde s-a stabilit că de către conducerea instituției penitenciare au fost admise repetat acțiunile de neglijență în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în acest sens fiind atenționată asupra faptului exercitării întocmai a atribuțiilor de serviciu.

Or, dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 300/2017 expres prevede că acțiunile, adică neglijența și/sau tergiversarea îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, a prevederilor legale sau a dispozițiilor primite de la conducătorii ierarhic superiori ori de la autoritățile abilitate de lege să fie săvârșite în mod repetat, adică să fie efectuată o constatare a acestor acțiuni/inacțiuni, ceea ce și a fost stabilit pe parcursul anchetelor de serviciu.

La fel, instanțele de judecată ierarhic inferioare eronat au încasat în beneficiul intimatului suma de 5000 de lei cheltuieli de asistență juridică, care este una exagerată, și vine în contradicție cu art. 96 și 96¹ din Codul de procedură civilă, nefiind reală, necesară și rezonabilă ca mărime, deoarece nu au fost prezentate probe în acest sens.

La 23 septembrie 2021 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Ghennadii Maliovanîi copia recursului depus de Administrația Națională a Penitenciarelor, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 124, 126-127, vol. II), însă intimatul nu și-a valorificat acest drept procedural și nu a depus referință.

Examinând admisibilitatea recursului depus de Administrația Națională a Penitenciarelor, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestuia, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. Recursul se declară inadmisibil în special când motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin.(2).

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Totodată, regulile generale ce țin de calcularea termenelor în materie de contencios administrativ sunt reglementate prin prisma art. 195 din Codul administrativ potrivit cărora procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Conform art. 111 alin. (1)-(4) din Codul de procedură civilă, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului. Dacă începutul curgerii termenului se determină prin începutul unei zile, această zi se include în termen.

Potrivit art. 113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Pornind de la prevederile legale menționate supra, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că termenele procedurale stabilesc regimul optim pentru realizarea justiției, fiind o modalitate de ordonare a realizării acțiunilor procedurale și fortificarea securității raporturilor juridice. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, căror li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Potrivit art.223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art.96–114.

În conformitate cu art.96 alin. (1) din Codul administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Din dispozițiile art. 97 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, rezultă că, notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod. Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată.

Iar, reieșind din prevederile art. 109 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, un înscris poate fi notificat prin poștă cu scrisoare recomandată cu aviz de recepție. Pentru probarea notificării este suficient avizul de recepție.

Din actele cauzei cert rezultă că la 19 mai 2021 Curtea de Apel Chișinău a pronunțat, în ședință publică, dispozitivul deciziei (f.d. 86-90, vol. II).

Actele cauzei nu atestă date când a fost expediat dispozitivul deciziei instanței de apel în adresa participanților la proces, inclusiv Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Totodată, din avizul poștal de recepție nr. DS8001817313AS se confirmă faptul că Administrația Națională a Penitenciarelor a recepționat decizia motivată din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău la data de 17 iunie 2021 (f.d. 107, vol. II). Informația respectivă se regăsește inclusiv și pe pagina oficială web a ÎS „Poșta Moldovei”, la compartimentul „Track&Trace”: www.posta.md/ro/tracking?id=DS8001817313AS.

Distinct se reține că decizia motivată din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost publicată pe Portalul Național al Instanțelor: www.instante.justice.md, la data de 10 iunie 2021.

Cele menționate supra denotă faptul că termenul de 30 de zile prevăzut la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, pentru prezentarea motivării recursului, a început să curgă începând cu data de 18 iunie 2021 (vineri), ziua imediat următoare de la data notificării Administrației Naționale a Penitenciarelor a deciziei integrale a instanței de apel, și care urma să expire la data de 19 iulie 2021 (luni) inclusiv.

Cu toate acestea, la 16 august 2021, Administrația Națională a Penitenciarelor a depus recursul motivat împotriva deciziei instanței de apel cu încălcarea evidentă a termenului legal de 30 de zile prevăzut la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. Or, termenul-limită de prezentare a motivării recursului a expirat la 19 iulie 2021 inclusiv, pe când acesta a fost depus tocmai la 16 august 2021.

De altfel, Administrația Națională a Penitenciarelor, începând cu data de 18 iunie 2021 – până la 19 iulie 2021 inclusiv, a dispus de suficient timp de a-și valorifica dreptul de a prezenta recursul motivat în interiorul termenului legal prevăzut la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

Or, fiind cea interesată de soluționarea cauzei în ordine de recurs, Administrația Națională a Penitenciarelor trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a-și proteja dreptul de acces la instanță, după cum sugerează și jurisprudența CEDO, prin efectuarea actului de procedură până la expirarea termenului prevăzut de lege, la caz prin depunerea recursului și prezentării motivării acestuia în conformitate cu art. 245 din Codul administrativ. Ca consecință, intervine aplicarea sancțiunii procedurale prevăzută la art. 246 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ de declarare a recursului inadmisibil.

Conform art. 24 alin. (1) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

Bună-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, or, termenul de recurs prevăzut la art. 245 din Codul administrativ, este considerat un termen imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea acestuia atrage ca și consecință după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac.

Prin urmare, nerespectarea termenului de depunere a recursului se datorează în exclusivitate comportamentului pasiv și indiferent al Administrației Naționale a Penitenciarelor, care trebuia să dea dovadă de responsabilitate și atitudine activă, folosindu-se cu bună-credință de drepturile și obligațiile sale procedurale. Or, admiterea spre examinare a unui recurs tardiv poate duce la încălcarea principiului securității raporturilor

juridice garantat de art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Imperioase speței sunt și dezideratele statuate de CtEDO în cauza Ponomaryov vs Ucraina, conform cărora, deși, în speță nu este vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac. În acest caz Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție.

În atare circumstanțe, declararea recursului depus de Administrația Națională a Penitenciarelor ca fiind inadmisibil este compatibilă cu respectarea prevederilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar leza principiul securității raporturilor juridice.

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de Administrația Națională a Penitenciarelor ca inadmisibil.

Conform art. 230, 245 și art. 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Administrația Națională a Penitenciarelor a Ministerului Justiției al Republicii Moldova, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecători

Nicolae Craiu

Aliona Miron